

Συνάντησις δευτέρα: (2015)

ΜΑΡΙΑΜ... !!!

Ο ΚΑΘΑΡΩΤΑΤΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ...!!!

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Νοέμβριος... ☩ 21^η ☩!

Λαμπρό φῶς φωτίζει τὸν μῆνα Νοέμβριο! Ἡ ἑορτὴ τῶν εἰσοδίων. Ἡ εἴσοδος τῆς Θεοτόκου Μαρίας εἰς τὸν ναὸ τοῦ Σολομῶντος. Ἡ εἴσοδος τῆς εἰς τὸν ναὸ εἶναι τὸ προοίμιο τῆς σωτηρίας μας. Εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἀφιερῶσεως τῆς εἰς τὸ ἔργο τῆς θείας οἰκονομίας. Πλησίαζε ἡ ὥρα νὰ ἔρθῃ στή γῆ ὁ Θεός, γι' αὐτὸ καὶ ἡ γῆ ἐτοιμάζει... ▼

Τὸ παλάτι τοῦ βασιλέα τῶν ὅλων!

Τὸ χῶρο πού θά χωρέσῃ τὸν ἀχώρητο,
ἓνα Ναὸ γιὰ τὸν Θεό... τί ἄλλο;
Ναὸς καθαρῶτατος, ἅγιος,
Ναὸς ἔμψυχος,
οἰκητήριον τῆς ἀγίας δόξης Του....
ἡ Παναγία Μητέρα Του.

Ἡ μεγάλη ἐτοιμασία!

ΔΙΗΓΗΣΙΣ:

Ἰσααεὶμ καὶ Ἄννα...! Ἕνα ἄτεκνο ζευγάρι! Ντροπὴ καὶ ὄνειδος ἡ ἀτεκνία. Ὅμως ὁ πόθος καὶ ἡ λαχτάρια τους δὲν παύει νὰ μεταφέρεται στοὺς θρόνον τοῦ Θεοῦ. Προσεύχονται νύχτα καὶ ἡμέρα... μαζί, ἀλλὰ καὶ χωριστά. Καὶ ὁ Θεὸς ἱκανοποιεῖ τὸ αἶτημά τους καὶ τοὺς χαρίζει ἓνα παιδί! Ἡ Μαριάμ ἔρχεται θαυματουργικά στή ζωὴ τους. Ἦταν καρπὸς θερμῆς προσευχῆς, ἓνα δῶρο τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν γεροντικὴ τους ἡλικία. Ὁ Κύριος τοὺς παίρνει ἀπὸ τὴν γῆ καὶ τοὺς ἀνεβάζει σὲ δυσθεώρητα ὕψη. Καθιστᾷ τὴν κόρη τους, Μαριάμ, ἄξια νὰ γίνῃ ὁ καθαρῶτατος Ναὸς τοῦ Σωτήρος.

Χαρὰ μεγάλη στοὺς σπῖτι! Οἱ γέροντες γονεῖς, Ἰσααεὶμ καὶ Ἄννα, εὐχαριστοῦν καὶ δοξάζουν τὸν Θεό. Θέλουν νὰ κάνουν καὶ αὐτοὶ ἓνα δῶρο στοὺς Θεοὺς γιὰ τὴν πλοῦσια δωρεὰ Του. Τί ὅμως θά τοῦ προσφέρουν; Τί ἄλλο; Τὸ παιδί πού τοὺς χάρισε! ☩«Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν»☩ Προσέφεραν τὴν Μαριάμ στοὺς Θεοὺς! Ὁ Θεὸς τοὺς τὴν ἔδωσε καὶ ὁ Θεὸς δέχεται τώρα τὴν προσφορά, τὴν ἀγάπη, τὸ δῶρο, τὴν εὐγνωμοσύνη, τὴν εὐχαριστία αὐτῶν. Ναι, ἀποφασίζουν νὰ ἀφιερῶσουν τὸ παιδί τῶν προσευχῶν τους στοὺς Θεοὺς καὶ στὰ τρία χρόνια του νὰ τὸ ὀδηγήσουν στοὺς Ναοὺς.

☩21^η☩ Νοεμβρίου! Ξημέρωσε ἡ εὐλογημένη ἡμέρα!

Ἡ Ἁγία τῶν ἁγίων, ἡ ἀγιωτέρα ὅλης τῆς κτίσεως, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος Μαρία εἰσέρχεται στοὺς Ναοὺς γιὰ νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ. Ἡ Βασίλισσα τῶν ἀγγέλων, ἡ Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, τριῶν χρόνων ἀνέρχεται τίς σκάλες τοῦ Ναοῦ.

Τυλιγμένη στήν παρθενικὴ συστολή καὶ τὴν ἀρχοντικὴ σεμνότητα προχωρεῖ σιωπηλῆ, ἀλλὰ καὶ χαρούμενη σὰν νὰ καταλάβαινε τί συνέβαινε. Αφήνει γονεῖς, τροφούς καὶ συνομηλικές κι ἀπλώνει τὰ χέρια τῆς πρὸς τὸν ἀρχιερέα πού θὰ τὴν ὀδηγήσῃ στὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ἀνεβαίνει, ὅπως λένε οἱ πατέρες, τίς σκάλες, τίς κλίμακες, αὐτὴ πού στάθηκε ἡ κλίμακα γιὰ νὰ κατέβῃ ὁ Θεὸς στή γῆ. Μπαίνει στοὺς Ναοὺς αὐτὴ πού κατέστησε τὸν ἑαυτὸν τῆς καθαρῶτατο ναοῦ, μέσα στοὺς ὁποῖο θέλησε ὁ Θεὸς νὰ κατοικήσῃ καὶ νὰ ἐνωθῇ μέ τὴν ἀνθρώπινη φύσιν, προκειμένου νὰ ἔρθῃ ἀνάμεσά μας ὡς ἄνθρωπος.

Ἡ Κυρία Θεοτόκος! Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτήρος!

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Τά εισόδια τῆς Ἀγνῆς Παρθένου τῆς Ναζαρέτ στὸν ναό, ἡ ἀφιέρωσις τῆς στὸν Θεό, ἀποτελεῖ ἕνα σταθμὸ ξεχωριστὸ στὸν κύκλο τῶν Θεομητορικῶν ἐορτῶν. Ἡ Παρθένος ἐτοιμάζεται νὰ γίνῃ Μητέρα τοῦ Κυρίου μας. Ἡ Ἀμόλυντος εἰσέρχεται στὸν καθαρὸ καὶ ἅγιο Ναό, γιὰ νὰ διαφυλάξῃ τὴν καθαρότητα καὶ τὴν ἀγιότητά της, γιὰ νὰ προφυλαχθῆ ἀπὸ τοὺς κινδύνους καὶ τίς ἀπειλές τῆς ζωῆς.

Εἰσέρχεται ἡ Παναγία μας στὸν Οἶκο τοῦ Θεοῦ καὶ μένει ἐκεῖ, «ἐν πνεύματι», λένε οἱ Πατέρες, ὡς τὸ τέλος τῆς γήινης πορείας της. Ναί! Τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἔχει εἰσέλθει καὶ ἀφιερωθῆ στὸν Ναό, τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ αὐτόν. Ζεῖ ἐκεῖ ὅπου καὶ ἂν βρισκεται. Ἀναπνέει τὴν ἱερὴ ἀτμόσφαιρά του, ὅ,τι καὶ ἂν κάνῃ. Βλέπει τὸν Θεὸ διαρκῶς μπροστὰ του, ἀφοῦ ἡ πλάσις ὅλη εἶναι στὰ μάτια του ναὸς Θεοῦ.

⬆ Εἰσέρχεται ἡ Παναγία στὸν Ναὸ καὶ ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν πορεία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἡ ἀνασφάλεια, ὁ φόβος, ἡ ἀγωνία.

⬆ Εἰσέρχεται ἐκείνη στὰ Ἅγια καὶ ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ σκοτάδι τοῦ Ἄδη ἡ σκλαβωμένη ἀνθρωπότητα.

⬆ Εἰσέρχεται ἡ Παναγία μας στὸ Ναὸ καὶ καλεῖ τὸν καθένα ἀπὸ μᾶς νὰ βιώσῃ τὰ δικά του εισόδια. Τὰ εισόδια στὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ, στὸ φῶς τῆς Χάριτος, στὴ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἐκεῖ στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ζεῖ δώδεκα χρόνια, ἀφοσιωμένη στὴ λατρεία Του, στὴ προσευχὴ καὶ στὴ μελέτη τοῦ Νόμου Του. Ἐτοιμάζεται γιὰ νὰ Τὸν ὑποδεχθῆ μέσα της καὶ νὰ Τὸν φέρῃ κοντὰ μας.

Ὡ πόσο ψηλὰ ἀνέβηκε ἡ καρδιά της!

* * *

Ἀπὸ τότε, τὴν ἱστορικὴ στιγμή τῆς καθόδου τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ μὲ τὴν ἐνανθρώπησίν Του, ἀκολουθοῦν ἄλλες, πολλές, μεγάλες στιγμές θείας ἐπισκέψεως στὴν ψυχὴ μας. Ὅπως τὸ ὑποσχέθηκε, σὲ κάθε λατρευτικὴ μας σὺναξι, σὲ κάθε θεία Λειτουργία ἔρχεται ὁ Χριστὸς ἀνάμεσά μας, μέσα μας. Τὸν νοιώθουμε, ὅταν Τὸν περιμένουμε ἔτοιμοι. Καὶ ἡ ἐτοιμασία τοῦ ἀνθρώπου νὰ δεχθῆ τὸν Θεὸ εἶναι ἡ ἴδια ὅπως καὶ τότε. ➤ *Ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, μελέτη τοῦ λόγου Του, προσευχή...*

Μᾶς δίνει πολλά, ... τὰ πάντα... καὶ μᾶς ζητᾶει ἐλάχιστο ἀντίτιμο.

Μέ ποιο δῶρο θὰ ἐκφράσουμε ἐμεῖς τὴν εὐγνωμοσύνη μας στὸ Θεὸ γιὰ τίς τόσες δωρεές Του; Τί θὰ τοῦ προσφέρουμε; (...)

Σωστά! Οἱ Θεοπάτορες, ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα, προσέφεραν ὅ,τι πολυτιμότερο εἶχαν, τὸ παιδί τους. Καὶ ἐμεῖς θὰ τοῦ προσφέρουμε ὅ,τι ποιο πολυτίμο ἔχουμε. Δὲν θέλει τὰ κτήματά μας ὁ Χριστὸς, οὔτε καὶ τὰ χρήματά μας. Θέλει ἐμᾶς τοὺς ἴδιους. Τίς καρδιές μας θέλει! Αὐτές νὰ δώσουμε, νὰ τίς πλύνῃ, νὰ τίς καθάρισῃ, νὰ τίς ἀγιάσῃ, γιὰτὶ γι' αὐτές τίς ψυχές μας κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, θυσιάστηκε πάνω στὸν Γολγοθᾶ καὶ τίς ἔλουσε μὲ τὰ ἁγιασμένα Του αἶματα.

Καὶ πότε πρέπει νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ προσφορά;

Κάποτε ἕνας νέος ἐπισκέφθηκε ἕνα γέροντα Ἐρημίτη. Ἀφοῦ συζήτησαν γιὰ ἀρκετὴ ὥρα ὁ Γέροντας τὸν ρώτησε ποιά εἶναι τὰ ὄνειρά του, τὰ σχέδιά του, τί θὰ κάνῃ στὴ ζωὴ του. Καὶ αὐτὸς χαρούμενος τοῦ ἀπαντᾷ:

- * Θὰ σπουδάσω ! Καὶ ὕστερα; Τὸν ἐρωτᾷ ὁ Γέροντας.
- * Θὰ κάνω μεταπτυχιακὸ! Καὶ ὕστερα; Συνεχίζει ὁ Γέροντας.
- * Θὰ πάω στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ δεῦτερο μεταπτυχιακὸ! Καὶ ὕστερα;
- * Θὰ βρῶ μιὰ πολὺ καλὴ δουλειὰ μὲ πολλὰ λεφτά! Καὶ ὕστερα;
- * Θὰ παντρευθῶ καὶ θὰ κάνω μιὰ καλὴ οἰκογένεια! Καὶ ὕστερα;
- * Θὰ ἀποκτήσω πολλὰ λεφτά γιὰ τὴν οἰκογένειά μου! Καὶ ὕστερα;
- * Θὰ εἶμαι μεγάλος πιά, θὰ σταματήσω νὰ ἐργάζομαι! Καὶ ὕστερα;
- * Ἔ, ὕστερα θὰ πεθάνω... Καὶ ὕστερα; Συνεχίζει νὰ ἐρωτᾷ ὁ Γέροντας...

Ὁ νέος εἶχε σκεφθεῖ μόνο τὸ σῶμα. Τὴν ψυχὴ του τὴν ξέχασε.

Αὐτὸ δυστυχῶς κάνουμε. Πολλοὶ δίνουμε τὴν νεότητά μας στὰ γήινα, τὴν ὕλη... --σπουδές, ἐργασία, λεφτά, δόξα...-- καὶ ἄλλοι στὸν κόσμον, τὴν ἁμαρτία... --ταξίδια, διασκεδάσεις, ἁμαρτωλές συναθροίσεις...-- Καὶ πότε θυμόμαστε τὸν Θεὸ; Στὰ γεροντάματά μας καὶ αὐτὸ ἂν προφθάσουμε. Ὁ Θεός, ὅμως, θέλει νὰ τοῦ δώσουμε τὰ νεῖτα μας, τίς καρδιές μας, τὸν θησαυρὸ τῆς ψυχῆς μας.

Μποροῦμε νὰ Τοῦ τίς προσφέρουμε;

Καὶ βέβαια μποροῦμε! Ὅμως πρέπει πρῶτα νὰ τίς εὐπρεπίσουμε.

Καί πῶς εὐπρεπίζονται; (...)

Σωστά! Εὐπρεπίζονται ✦ ἂν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὸ κοσμικὸ φρόνημα, πού τόσο μᾶς ἀναστατώνει, ✦ ἂν διώξουμε μακριὰ τίς μέριμνες, τὴν ἀναβλητικότητα καί τὰ ὅποια ἐμπόδια παρουσιάζονται, ✦ ἂν ἐκκλησιαζώμαστε τακτικά καί δίνουμε καθημερινὰ στὸν Κύριο λίγο ἀπὸ τὸν χρόνο μας, τὴν διάθεσι καί τὴν βολή μας.

Ἐξάλλου σέ αὐτὸ μᾶς καλεῖ καί ἡ προπαρασκευαστικὴ περίοδος γιὰ τὰ Χριστούγεννα. Νὰ ἐτοιμασοῦμε, δηλαδή νὰ καθαρθοῦμε ἀπὸ τίς κηλίδες τῶν ἀμαρτιῶν μας μέ τὴν ἐξομολόγησι καί νὰ δώσουμε σῶμα καί νοῦ καί καρδιά σέ πράξεις καί αἰσθήματα ἅγια γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦμε μέσα μας Αὐτὸν πού δέχθηκε στὰ ἅγια σπλάχνα τῆς ἡ Θεοτόκος. Τὸν Ἅγιο τῶν Ἀγίων!

ΣΥΝΘΗΜΑ: «Εὐπρεπίζω τὴν καρδιά μου, γιὰ νὰ γίνῃ θρόνος τοῦ Θεοῦ».

Τὸ ἔργο πού ἔχουμε νὰ ἐπιτελέσουμε εἶναι σπουδαιότατο, κρίσιμο! Εἶναι ἔργο πού θὰ ἔχη συνέπειες γιὰ μιὰ ὀλόκληρη αἰωνιότητα. Ὁ Ἄπ. Παῦλος στὴν Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ του γράφει:

«Ἐκαστος βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ» (Α' Κορ. γ' 10).

Ὁ καθένας μας ἔχει τὴν κύρια εὐθύνη γιὰ τὴν οἰκοδομὴ πού γίνεται στὴν ψυχὴ του γι' αὐτὸ ἐργαζόμεστε χωρὶς τεμπελιά καί ἀνεμελιά, ἀλλὰ πολὺ προσεκτικά καί μέ συναίσθησι εὐθύνης. Ἀγώνας δυναμικός, ἐνθουσιώδης καί διαρκῆς ἔλεγχος ποιότητας. *«Πῶς ἐποικοδομῶ»;* Τί χτίζω; Ὡστε νὰ ἀξιωθοῦμε κάποτε νὰ πάρουμε *«σφραγίδα ποιότητος»* τὸν *«ἐνεκτίμητο ἔπαινο τοῦ Θεοῦ»*.

Ὅλοι μαζί τώρα ἄς ἰκετεύσουμε τὴν ὑπεραγία Θεοτόκο νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ στὸν ἀγῶνα μας.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

«Ὑπερευλογημένη Θεοτόκε, σὺ πού ἐπειθάρχησες εἰς τὴν κλῆσι καί τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ, ἄκουσε καί τίς δικές μας δεήσεις καί ἰκεσίες. Κίνδυνοι καί ἀνάγκες μᾶς περισφιγγουν, Θεοτόκε. Ἀσθένειες καί θλίψεις μᾶς στενοχωροῦν. Δέσποινα ἄκουσον τοὺς στεναγμούς μας καί ἰκέτευε τὸν μονογενῆ σου υἱὸν νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ὅλα τὰ θλιβερά καί δυσάρεστα πού μᾶς περιζώνουν. Παρακάλεσέ τον γιὰ τὴν ὑγεία τῶν ἀρρώστων, τὴν μετάνοια τῶν ἀμαρτωλῶν, τὴν παρηγορίαν τῶν θλιβομένων, γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος καί ὅλου τοῦ κόσμου. Παρακάλεσέ τον νὰ ἀποτρέψῃ νέους πολέμους καί νὰ χαρίσῃ σέ ὅλο τὸν κόσμο τὴν εἰρήνην καί τὴν εὐλογίαν του καί σέ μᾶς τὴν χάρι Του νὰ συνεχίζουμε τὸν καλὸ ἀγῶνα.

**Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.
Ἀμήν.**

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Λόγοι τῆς Χάριτος (Ἄρχιμ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου).
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Ὁ Σωτὴρ, Πρὸς τὴ Νίκη, Λυδία.